

BILDERNA: Genom sin svåra skada har Sven Bergquist under många år fört en hård kamp mot invaliditet men ändå sysslat lite med idrott. Bågskytte går charmant att utöva för folk i rullstol och på bilden nedan förefaller Berka nöjd med träffbilden. T. h. charmören Svenne tackar sin danske kollega Eigil Nielsen för god match

nytt smärtsamt besked om på Råsunda. Ungern, som vid den tidpunkten ännu inte fastnat hårdare i krigets järngrepp än att pustans söner kunde spela boll 'ungefär som vanligt', hade tackat ja till en invitation från Svenska Fotbollförbundet, och en vacker septembersöndag tog magyarerna ett till bristningsgränsen fullpackat Fotbollstadion i besittning.

■ **DET GICK LIKA ILLA** som mot Danmark: stryk med 3—2. Vi gjorde matchen jämn, men några minuter före full tid råkade Börje Leander av misstag skalla en boll bakåt (sådana misstag var Börjes lilla specialitet och Gurra Sjöberg i AIK var mera rädd för Börjes bakåtbollar än för motståndarnas skott!) och den släppte den överraskade Berka förbi sig.

Det misstaget (egentligen Börjes fel) kostade Svenne hans plats i landslaget. Det var sista gången den frejdade hammarbykeepern uppträdde i blågul dress.

Tråkigt att populära Berka, som svensk representationsfotboll hade så mycket att tacka för, skulle göra sin sorti ur landslaget under sådana trista former!»

■ **SEDAN FÖLJDE EN RAD ÅR FÖR SVENNE** med Hammarby i division II innan han i november 1944 uttogs att vakta målet i Pressens lag mot svenska landslaget, vilken match blågult vann med 3—1. Men då hade hr G. Sjöberg aus AIK redan skrivit, som det syntes då, livstidskontrakt med landslaget.

Presslaget hade följande utseende, vilket jag nämner för att det 20 år senare kan vara intressant att se hur den tidens

påläggskalvar såg ut. Klubb och det antal landskamper de kom upp till inom parentes:

Sven Bergquist (Hammarby, 35) — Hans Malmström (Malmö FF, 12), Gösta Malm (IFK Norrköping, 4) — Bian Rosengren (IFK Norrköping, 9), Börje Leander (AIK, 21), Lennart Wigren (IFK Norrköping, 1) — Stig Nyström (Djurgården, 10), Gunnar Anderberg (Landskrona, 0), Nils »Tvilling» Johansson (Halmia, 0), Erik »Mulle» Holmqvist (IFK Norrköping, 10), Kristensson (IFK Göteborg, 0).

■ **PRESSENS SKRIVARE** hade alltså inte samma fina väderkorn som när de plockade ihop det lag som 1950 klippte till landslaget med 3—1 efter 2 mål av Nacka och 1 av Jeppson och från vilket Nacka Skoglund (Hammarby, 10), Hasse Jeppson (Djurgården, 12) och Stig »Vittjärv» Sundqvist (IFK Norrköping, 11) gick direkt till landslaget.

Sedan hamnade trion i Italien, där Nacka joxade ihop (och förstörde) 1½ miljon, Jeppson omkring 1 miljon och »Vittjärv» kanske cirkus ¼ miljon.

Jeppson vann förresten den allsvenska skytteligan 1950—51 på 17 mål.

■ **1951 KREVERADE FÖR ÖVRIGT** en bomb på Råsunda, då svenska proffslandslaget hälsade på hemma i Sverige och samlade fullt hus i förköp i Stockholm, Norrköping och Göteborg.

Första matchen gick på Råsunda mot Djurgården som samtidigt passade på att fira sitt 60-årsjubileum. Proffsen ställde upp följande på papperet fruktansvärda lag:

Bardelli (lån från Milan) — Knut Nordahl (Roma), Gunnar Johansson (Marseille) — Sune Andersson (Roma), Bertil Nordahl (Atalanta), Kjell Rosén (Torino) — Nisse Liedholm (Milan), Gunnar Gren (Milan), Gunnar Nordahl (Milan), Garvis Carlsson (Atletico, Madrid), Nacka Skoglund (Inter).

Djurgården vann med 3—1! Mål av Hasse Jeppson (2) och Nisse Cederborg. Gunnar Nordahl »målade» för proffsen.

Sedan vann proffsen med 4—2 i Norrköping och med 4—0 i Götet. ★★★

